

A szerző a *Pedicularis Friderici Augusti* Tomm. nevű növényt tárgyalja, mely Dalmáciában, Boszniában és Hercegovinában fordul elő.

Teyber, Alois: Beitrag zur Flora Österreichs. Mit 1 Textabbildung. — Österreichische Botanische Zeitschrift. LXIII. Jahrg. 1913., p. 21—29.

Species formaeque novae: *Orobanche Teucris* Holandre f. aurea Teyber (ad Magyarfalva, leg. F. Morton), *Centaurea biokovensensis* Teyber (in declivibus australibus montis Biokovo Dalmatiae mediae prope Makarska, leg. A. Teyber), *Eryngium dalmaticum* Teyber [*E. amethystinum* × *creticum*] (inter Spalato et Salona). — Új adat Dalmácia flórájában: *Leontodon graecus* Boiss. et Hedr.

Tuzson János dr.: Grundzüge der entwicklungsgeschichtlichen Pflanzengeographie Ungarns. Mit einer mehrfarbigen Karte. — Mathematische und Naturwissenschaftliche Berichte aus Ungarn. Bd. XXX. 1913., p. 32—66.

Vouk, Dr. V.: Die Lebensgemeinschaften der Bakterien mit einigen höheren und niederen Pflanzen. Mit 8 Textabbildungen. — Die Naturwissenschaften. I. Jahrg. 1913., S. 81—87.

— — Untersuchungen über die Bewegung der Plasmodien. II. Teil. Studien über die Protoplasmastromung. Mit 2 Tafeln und 12 Textabbildungen. — Denkschriften der Kaiserl. Akademie d. Wissenschaften Wien. Math.-naturw. Klasse. Bd. LXXXVIII. 1912., S. 653—692.

SAKOSZTÁLYI ÜGYEK.

A növénytani szakosztály 1913 június hó 4-én az egyetemi növénykertben tartott 188. ülésének jegyzőkönyve.

Elnök: Klein Gyula, majd Mágocsy-Dietz Sándor
Jegyző: Szabó Zoltán.

1. Klein Gyula megnyitván az ülést, a szakosztály nevében melegen üdvözlö Mágocsy-Dietz Sándort, mint a budapesti kir. magy. tudományegyetem bölesészeti karának most megválasztott dékánját. Az üdvözlést Mágocsy-Dietz Sándor köszönettel fogadja.

2. Viski Jenő „Az anthocyan ismeretéhez“ c. értekezését terjeszti elő (Lásd 169. old.).

3. Fucskó Mihály „Néhány kétszikű növény sziklevelének regeneráló sarjadzása“ címmel beküldött tanulmányát előterjeszti Schweitzer József (Lásd 147. old.).

4. Gabnay Ferenc: „A kátrány növénymérgező hatása“ címmel irt dolgozatát jegyző felolvassa. Szerző két év előtti hasonló című előadásához kapcsolva ismerteti Mirande, Griffon, Gatin és különösen Claussen idevágó közléseit. Kiemeli, hogy Claussen szerint a preparált kátrány alig ártalmas, de különböző gyárak készítményei, mint kísérletei igazolják, különböző mértékben kártékonyak, amint szerző azt a kátránygyűrűk okozta károkból következtette.

5. Schilberszky Károly: „A *Schizophyllum commune* elterjedési viszonyairól“ címen előleges jelentésképpen közli, hogy ez a gomba a legkülönbözőbb lombosfák törzsein és ágain fordul elő, különösen pedig hársfákon. Nálunk is közönséges és nem élősködő (saprophyta) gomba. Dél-Franciaországban azonban állítólagos élősködésével a szederfákat károsítja, Észak-Olaszországban pedig a narancsfákat. F. Géguen újabb a szelídgesztenye károsítója gyanánt tekinti (Bull. Soc. Mycol. de France XVII. 283). Ha ez adatok bebizonyosodnak, akkor ez a gomba hemiparazita gyanánt ítélendő meg. Eddigi histopathológiai és élő ágakon (Tilia, Robinia) spórákkal tett mesterséges fertőzési kísérletei a saprophytismust igazolják; a főntebb említett fákra (Morus, Citrus, Castanea) vonatkozó fertőzési kísérletek folyamatban vannak. Bemutatja e gomba termőtesteit akácán, diófán, almán és bálványfán.

Tuzson János hozzászólásában kifejti, hogy régebben behatóan foglalkozott a *Schizophyllum commune* gombával és fertőzési kísérleteket is végzett vele a selmecbányai botanikus kertben *Ailanthus glandulosán*. Az eredmények „Adatok egyes növénykórt okozó gombafajok ismeretéhez“ cím alatt jelentek meg az Erdészeti Lapokban (1904. XI. füzet). Vizsgálata eredményei szerint — melyek részleteire most már pontosan nem emlékszik — kétségtelen, hogy e gomba myceliumával sikeresen lehet egészséges fákat inficiálni és így ez a többnyire csak elhaló fákra, sebhelyeken stb. élő saprophyta gomba felléphet parazita módjára is, amit különben éppen *Ailanthus glandulosán* gyakran lehet tapasztalni.

Mágoesy-Dietz Sándor szintén mint parazitagombát figyelte meg a *Schizophyllumot*.

6. Györffy István „Az *Anemone nemorosa* virágteratológiája“ címén (bemutatja Schilberszky Károly) ismertet egy rendellenes jelenséget, midőn a nevezett növény virágja alatt normálisan előforduló hármás levélörvnek egyik levele szíromnemű, szíromalakú és fehérszínű kifejlődésben jelent meg.

7. Mágoesy-Dietz Sándor megemlíti, hogy a gyógyszerész-hallgatók herbariumának átnézésekor érdekes adatra talált Bocsor Sándor gyűjteményében, aki a *Botrychium lunariát* az Alföldön, Kiskúnhalas mellett, a fehértói erdőben találta meg. Az adat megerősítését a szaktársak figyelmébe ajánlja.

Az adatot hozzászólásukban Lengyel G. és Moesz G. valószínűnek tartják.

8. Mágoesy-Dietz Sándor bemutatja a növénykertben most viritó *Agave scolymust* és felkéri a szakosztályt a kert megtekintésére. Ennek során Tuzson János a *Carduus nutans* fehérvirágú alakjával folyamatban lévő kísérleteit, Szabó Zoltán különböző érdekes *Dipsacaceát* mutat be a kísérleti telepen.

HÍREK.

Ő Felsége sédeni báró Ambrózy Istvánnak, a főrendiház tagjának, az örökzöld növényeiről híres malonyai „arboretum semper-virens“ megalkotójának, valamint sédeni báró Ambrózy Lajos, első oszt. követségi tanácsosnak, dendrologusnak a magyar grófi méltóságot adományozta.

Mágoosy-Dietz Sándor dr. tud. egyetemi ny. r. tanárt a budapesti tud. egyetem bölcsészeti kara dékánjává választotta.

Richter Aladár dr., a kolozsvári tud. egyetem ny. r. tanára nyugdíjaztatta magát.

Ifj. Entz Géza dr. egyetemi magántanárt az áll. Erzsébet-nőiskola polgári iskolai tanítónőképző intézetéhez rendes tanárrá nevezték ki.

Fucsó Mihály dr. helyettes tanárt a selmecbányai ág. h. ev. főgymnáziumhoz rendes tanárrá nevezték ki.

Augustin Béla dr. egyetemi tanársegédet a földművelésügyi miniszter segédvegyésszé nevezte ki és szolgálatételre a magy. kir. szőlészeti és ampelologiai intézetéhez rendelte.

Hollendonner Ferenc dr., a József-műegyetem növény-tani intézetének tanársegéde, „A fenyőfélék fájának összehasonlító szövet-tana“ c. munkájával megnyerte az Erdészeti Egyesület 1100 koronás Deák-díját.

A m. kir. földművelésügyi miniszter Páter Béla dr. c. gazdasági akadémiai igazgatót a kolozsvári m. kir. vetőmagvizsgáló-állomás vezetése alól saját kérelmére felmentette és az állomás ideiglenes vezetésével Juhász Árpád gazdasági akadémiai tanárt bízta meg.

Wettstein R. dr. udvari tanácsost, egyetemi tanárt a bécsi tud. egyetem rektorává választották.

Maly Károlyt a szerajevói országos múzeum segédőrévé nevezték ki és egyúttal megbízták a botanikai gyűjtemény és a botanikus kert vezetésével.